

- у маркетингу : зб. тез доп. 6-ї Міжнар. наук.-практ. конф., 27–29 вересня 2012 р. – Суми : ДД «Папірус», 2012. – С. 209–211.
6. Посохов І. М. Сучасний стан методичного забезпечення управління ризиками корпорацій / І. М. Посохов // Бізнес Інформ. – 2012. – № 10. – С. 266–271.
 7. Посохов І. М. Теоретичні та практичні аспекти управління ризиками корпорацій : монографія / І. М. Посохов. – Харків : ПВПП «СЛОВО», 2014. – С. 499.

ВНУТРІШНІЙ МОНІТОРИНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ СТІЙКІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Н. В. Михайлова

*Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський
університет економіки і торгівлі», доцент кафедри фінансів
та банківської справи, к. е. н., доцент*

М. В. Шульга

*Вищий навчальний заклад Укоопспілки
«Полтавський університет економіки і торгівлі», магістр*

Процес управління фінансовою стійкістю підприємств носить цільовий характер, тобто передбачає постановку та досягнення певних цілей. Будучи чітко вираженими, цільові параметри управління фінансовою стійкістю стають важливим засобом її покращення, координації та контролю, а також базою для прийняття управлінських рішень на всіх стадіях діяльності підприємства [1].

Система цільових параметрів управління фінансовою стійкістю підприємств повинна являти собою сукупність формалізованих бажаних показників, які б дозволяли забезпечувати необхідний стан фінансової стійкості в довгостроковій перспективі та ефективність процесу управління нею.

Побудова системи моніторингу є важливим етапом процесу управління фінансовою стійкістю підприємства. Під системою моніторингу фахівці [3] розуміють інформаційну модель, що поєднує спостереження, аналіз, оцінку і прогнозування з метою ефективного забезпечення інформацією для прийняття управлінських рішень.

Моніторинг фінансово-господарської діяльності підприємства зводиться до послідовного вирішення наступних завдань:

- формування якісної інформаційної бази відповідно до поставленої мети;
- вибір методичного забезпечення процесу спостереження об'єкта дослідження;
- обґрунтування основних критеріїв та показників для отримання неупередженої та достовірної оцінки об'єкта дослідження;
- аналітична обробка результатів спостереження, їх оцінювання та формування висновків щодо стану об'єкта дослідження;
- презентація результатів спостереження та оцінки об'єкта дослідження з урахуванням потреб користувачів інформації;
- прогнозування ключових показників стану об'єкта дослідження.

В межах управління фінансами конкретного підприємства доцільним є застосування індивідуального внутрішнього моніторингу фінансової стійкості підприємства, що являє собою процес безперервного науково обґрунтованого діагностико-прогностичного контролю та аналізу змін фінансової стійкості досліджуваного підприємства з метою забезпечення його без кризового функціонування та розвитку. Саме внутрішній моніторинг фінансової стійкості підприємства надає процедурам спостереження властивості систематичності та аналітичної спрямованості, що, на думку фахівців у сфері фінансового контролю [4], є дієвим інструментом забезпечення фінансової рівноваги господарюючого суб'єкта.

Внутрішній фінансовий моніторинг фінансової стійкості підприємства спрямований переважно на виконання двох функцій: контрольної та аналітично-оціночної забезпечення процесу прийняття рішень.

У теорії і практиці управління фінансовою стійкістю підприємства розроблений широкий спектр спеціальних аналітичних засобів та інструментів оцінки. Так, формування системи оціночних показників фінансової стійкості підприємства здійснюється відповідно до обраної моделі управління фінансовою стійкістю на основі поєднання абсолютних та відносних індикаторів його фінансового стану.

Система забезпечення оптимального рівня фінансової стійкості підприємства базується на цілеспрямованому застосуванні комбінованих моделей її аналізу та оцінки, зокрема:

- 1) коефіцієнтної (аналітична, статична, не детермінована, деталізована, нормативна, змішана);

2) мультиплікативної (оптимізаційна, динамічна, детермінована, агрегована, ненормативна, змішана);

3) системної (оптимізаційна, статично-динамічна, детермінована, агрегована, ненормативна).

Коефіцієнтна модель управління фінансовою стійкістю підприємства зводиться до розрахунку різноманітних часткових показників, які дають змогу зробити висновок про рівень фінансової стійкості підприємства на певну звітну дату, або, іншими словами про ступінь його автономності чи фінансової залежності від зовнішніх джерел фінансування.

Оскільки, стійкий фінансовий стан підприємства формується в процесі всієї фінансово-господарської діяльності, то й оцінку його фінансової стійкості можна об'єктивно здійснити за допомогою комплексу, системи фінансових показників, що детально і всебічно її характеризують. З огляду на зазначене, до складу коефіцієнтної моделі управління фінансовою стійкістю доцільно віднести основні та допоміжні індикатори фінансового стану підприємства, розподілені за наступними групами:

- коефіцієнти, що характеризують структуру капіталу;
- коефіцієнти, що визначають структуру активів;
- коефіцієнти структури грошових потоків.

Сутність використання мультиплікативної моделі полягає у застосуванні так званого мультиплікатора капіталу, який характеризує здатність підприємства залучати позикові ресурси, не порушуючи при цьому фінансової стійкості та певного рівня прибутковості. Мультиплікатор капіталу виконує роль регулятора між економічною віддачею власного капіталу та доданою вартістю.

За своїм економічним змістом він є важелем управління структурою власного і позикового капіталу. Іншими словами, це інструмент, який повинен забезпечувати підприємству вибір оптимальної структури капіталу. Регулюючи структуру капіталу, підприємство управляє, з одного боку, приростом власного капіталу, який, в сою чергу, забезпечує додаткові можливості щодо залучення позикового капіталу, а з іншого – своєю фінансовою стійкістю.

Оцінка та управління фінансовою стійкістю підприємства на базі використання так званої системної моделі враховує динаміку індикаторів фінансового стану, спричинену змінами у зовнішньому та внутрішньому оточенні [2].

Таким чином, комплексне використання розроблених та розглянутих моделей управління фінансовою стійкістю підприємства дозволить суттєво підвищити ефективність процесу управління нею як у поточному, так і в перспективному періодах.

Список використаних інформаційних джерел

1. Бланк И. А. Управление активами и капиталом предприятия / И. А. Бланк. – Київ : Эльга, 2003. – 446 с.
2. Гравель Є. Ю. Удосконалення механізму державного впливу на забезпечення фінансової стійкості сільськогосподарських товаровиробників / Є. Ю. Гравель // Вісник ХНТУСГ: Економічні науки. – Харків : ХНТУСГ, 2007. – Вип. 50. – С. 77–81.
3. Педченко Н. С. Моніторинг фінансової конкурентоспроможності підприємств : монографія / Н. С. Педченко. – Полтава : РВВ ПУСКУ, 2007. – 103 с.
4. Пожар О. М. Механізм моніторингу процентного ризику в системі управління ним / О. М. Пожар // Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України : зб. наук. праць / Державний вищий навчальний заклад «Українська академія банківської справи Національного банку України». – Т. 24. – Суми : ДВНЗ «УАБС НБУ», 2008. – С. 334–340.

МАРКЕТИНГОВІ ІННОВАЦІЇ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

М. С. Михайлова

Вищий навчальний заклад «Таврійський державний агротехнологічний університет», студентка 11 МБ МК групи

На сьогоднішній день інноваційна діяльність стає одним з головних факторів розвитку підприємств. Сучасні підприємства, змушені постійно створювати і впроваджувати різні інновації, які забезпечать їх ефективність в ринкових умовах. Дійсно, ті підприємства, що не створюють і не впроваджують інновації, ризикують ще більше.

Сьогодні маркетинг виступає як спосіб діяльності підприємців і специфічний підхід до господарювання за ринкових умов. [5]

Служба маркетингу на підприємстві повинна займатися аналізом ринкових загроз і можливостей інноваційного розвитку, вибором їх кращих варіантів, які відповідають потенціалу кон-